

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 7 listopada 2023 r. w Warszawie wniosku obrońcy sędziego Sądu Rejonowego w P. L. S. - adw. R. S. z dnia 16 października 2023 r.

o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Marka Dobrowolskiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie II ZO 16/22 o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zwrócenie sprawy do rozpoznania Sądowi Dyscyplinarnemu przy Sądzie Apelacyjnym w [...]

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Obrońca w postępowaniu dyscyplinarnym sędziego L. S., powołując się na art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej - u.SN), złożył wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności m.in. przez sędziego Sądu Najwyższego Marka Dobrowolskiego. W uzasadnieniu wniosku wskazał na okoliczność, że Marek Dobrowolski, powołany został na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z 17 września 2022 r. na podstawie wniosku - uchwały nr 763/2021 Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Tymczasem Krajowa Rada Sądownictwa w kształcie nadanym ww. ustawą z 17 września 2022 r. budzi wątpliwości przedstawicieli praktyki prawniczej, doktryny i judykatury.

Wnioskodawca wskazał także, że sędzia Sądu Najwyższego Marek Dobrowolski nie był wcześniej sędzią, nie orzekał w sądach powszechnych, nie

przeszedł weryfikacji w zakresie poprawności i stabilności orzecznictwa. Zdaniem wnioskodawcy „już w związku z samym jego powołaniem z naruszeniem prawa, przez wadliwie ukształtowaną neo-KRS nie występuje domniemanie bezstronności. Nadto mimo pełnej świadomości o swoim wadliwym powołaniu, sędziowie nie powstrzymali się od orzekania”.

Wnioskodawca podkreślił także, że wobec sędziego L. S. toczy się postępowanie dyscyplinarne motywowane *stricte* politycznie, w związku z podpisaniem przez nią listu, wyrażającego obawę o prawidłowość przeprowadzenia tzw. „wyborów kopertowych”, a także co do możliwości rozpoznania protestów wyborczych i stwierdzenia ważności wyborów przez Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, do której powołany został sędzia Sądu Najwyższego Marek Dobrowolski. Oznacza to, że orzekając w postępowaniu dyscyplinarnym sędzi L. S. sędzia Sądu Najwyższego Marek Dobrowolski wypowiadałby się we własnej sprawie, tj. legalności jego powołania do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpatrywany wniosek nie spełnia wymogów formalnych.

Zgodnie z art. 29 § 5 u.SN dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy (tzw. test niezawisłości i bezstronności sędziego). Artykuł 29 § 9 u.SN stanowi, że wniosek inicjujący test niezawisłości i bezstronności sędziego powinien - pod rygorem jego odrzucenia bez wezwania do usunięcia braków formalnych (art. 29 § 10 u.SN) - czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5 (pkt 1) oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie (pkt 2). W założeniu ustawodawcy wniosek ma zmierzać do stwierdzenia niespełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów (naruszenia standardu) niezawisłości i bezstronności

w konkretnej sprawie, powinien zatem wskazywać okoliczności, do których odwołuje się art. 29 § 5 u.SN, tj.: 1) towarzyszące powołaniu danego sędziego Sądu Najwyższego (w szczególności ewentualnych wadliwości procedury nominacyjnej), 2) dotyczące jego postępowania po powołaniu (przykładowo czynności jurysdykcyjne, oświadczenia i wypowiedzi), które mogą wywoływać uzasadnione wątpliwości co do spełnienia przezeń wymagań niezawisłości i bezstronności, 3) świadczące o tym, że tak ujęty deficyt niezawisłości bezstronności, może oddziaływać na wynik konkretnej sprawy, z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy (zob. np. postanowienie SN z 15 listopada 2022 r., III CB 5/22). Brak któregośkolwiek z tych trzech elementów musi skutkować uznaniem, że wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 29 § 9 u.SN.

Obrońca sędzi L. S. nie wskazał na żadne konkretne okoliczności towarzyszące powołaniu Marka Dobrowolskiego na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, nie wskazał też żadnych okoliczności dotyczących jego postępowania po powołaniu. Wniosek sprowadza się do polemiki z przyjętymi w obecnym ustawodawstwie rozwiązaniami systemowymi odnośnie do kształtu Krajowej Rady Sądownictwa oraz możliwości powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego osoby nie pełniącej wcześniej funkcji sędziego w sądzie powszechnym. Polemika ta w oczywisty sposób nie może być uznana za spełniającą warunki z art. 29 § 5 u.SN, które w zamyśle ustawodawcy muszą odnosić się do konkretnego sędziego, mającego orzekać w konkretnej sprawie.

Wniosek nie zawiera także żadnych dowodów, o których mowa w cyt. przepisie.

Wniosek nie spełnia zatem warunków formalnych z art. 29 § 5 i § 9 pkt 2 u.SN, a więc na podstawie art. 29 § 10 u.SN podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków.

Sąd Najwyższy co do odrzucenia wniosku orzeka w składzie jednoosobowym, co wynika z art. 30 § 2 k.p.k. w zw. z art. 29 § 24 u.SN. Postanowienie w tym

I ZB 80/23

przedmiocie może więc być na ogólnych zasadach wydane przez sędziego sprawozdawcę (zob. np. postanowieni SN z 13 grudnia 2022 r., I ZB 60/22 z 14 czerwca 2023 r., I ZB 42/22).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[M. T.]

[ms]